

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Transactionibus. Consilium LII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98691)

tota hæc impossibilitatis allegatio avertitur per hoc quod Reus non promissit procurare reservationem pensionis super hac Ecclesia de Kerckhove, aut illius fructibus, sed (ut aperte sonant contenta dicti instrumenti) super fructibus beneficii Ecclesiastici, seu beneficiorum Ecclesiasticorum ferre valentis seu valentium huiusmodi pensionem: ideoque angustia ex dicto decreto Concilij Tridentini, & impetratione Regij Placiti hic formidanda non sunt † cum Reus omnino curare debeat, quod impossibile non est, aut in defectum illius condemnari ad id, quanti Actoris interest promissum non adimpleri. Ad quod interesse propterea etiam Actor in defectum procuratoris recte conclusit; cum in obligationibus facti seu faciendi, debitore non faciente, condemnatio ad interesse seu in pecunia fieri debeat, *l. si quis ab alio §. fin. de re indic.* Quod sane interesse in proposito minus esse non potest, quam quanti erat futura ipsa pensio, si procurator Reo reservata fuisset; hoc est pro singulis annis à tempore moræ, quadraginta octo florenorum. Ex quibus omnibus concludo partes Reverendi D. Iudicis esse, ut Reum condemnet secundum conclusionem pro parte Actoris in libello suo propositam.

De Transactionibus.

S V M M A R I V M.

Transgens super crimine an sit infamis.

1. Infamis quando efficiatur transgens super crimine.
2. Transgens super crimine pro confesso habetur.
3. Inimiarum non tenetur qui suis defectu dendi causa in iudicio probrosam exceptionem obijcit.
4. Infamia quando tollatur per remissionem delicti.

CONSILIUM LII.

QUOD si homicidium commisit, cum liberis occisi pacem faciendo, dictumque homicidium ac delictum apertis verbis confitendo, & veniam rogando, super homicidio transigit, diversis pecuniarum quantitatibus, heredibus occisi promissis ac solutis. Queritur, an hic infamis sit, eique sine periculo injuriæ infamia pro commodo & utilitate illius, qui cum eo seu contra eum in iudicio Ecclesiastico consistit, obijci possit? Et quidem videri posset, quod nulla infamia ex huiusmodi transactione sit contracta; ob id, quod super criminibus penam sanguinis inferentibus, ut est homicidium, §. item lex Cornelia iust. de pub. iud. permilla sit potestas transigendi, *l. Transigere C. de transact.* Cujus potestatis effectum inter alios, hunc tradit Paulus Castrensis, in d. *l. Transigere nu. 7. & ibi Franc. Carthus nu. 11.* quod quamvis alias qui transigit datâ pecuniâ super delicto, super quo lex transactionem non admittit, quasi accusatorem aut delatorem corrumperit, infamis fiat, *l. Imperatores de iure fisci*; illo tamen respectu non contrahat infamiam transgens super eo crimine, cujus transactionem lex permittit: non enim meretur penam qui id agit, quod lege permittente sit, *l. Gracchus C. Ad leg. Jul. De adul.*

Sed verius est infamiam per transactionem et-

iam in casu permissio contrahi; non quidem respectu corruptionis alicujus, sed confessionis, quam transigendo fecit. Et si enim simplici transactione interpolata in casu licito Reus non habeatur pro confesso, gloss. in d. *l. Transigere & ibi Castren. nu. 7.* in transactione tamen super poena delicti confessati non potest non latere infamia: confessus enim & condemnatus æquiparatur, *l. 1. C. De confessu.* Ita ut multum intersit, an transactio fiat sine confessione (hæc enim quia super dubio sit, *l. 1. De transact.* vim confessionis habere non debet) an cum confessione super sola poena; quia non sit propriè transactio super delicto aut accusatione, sed certæ poenæ, pro reparatione & emendatione delicti, conventio. Vnde Baldus cons. 350. proponitur quod quidam Clericus vol. r. adversus Dynum, dicit damnatum per inquisitionem etiam fieri infamem; quia liqueat de crimine per confessionem; cum aliqui hoc quoque verum sit, quod transgens in crimine, etiam si non pro confesso, pro condemnato tamen habeatur ad hoc, ut incurrat infamiam, Castren. d. nu. 7. per l. 1. & l. Quoniam de his qui not. infam. l. Non damnatos C. Ex quibus caus. infamia irrog. Abiurdum quippe & à ratione alienum esset eum, qui homicida est, & quem talem esse ex propria confessione constat, pro infami non haberi; cum ob furtum aut injuriam pactus, infamis habeatur, quia scilicet paciscendo intelligitur, seu fingitur crimen fateri, d. *l. Quoniam*, ne plus operetur fictio in casu ficto, quam veritas in re comperta. † Proinde injuriam huic homicidæ non faciet, qui juris sui protegendi aut adjuvandi causâ in iudicio, ad eum repellendum, aut ad alium probabilem finem ei obijcit, quod sit homo infamis; quia calumniæ aut injuriandi causâ id factum dici non potest, *l. Si non convitit l. Si quidem aviam C. De iniurijs*, & sine affectu, studio, ac intentione injuriandi. Cuius injuriarum non nascitur.

Quod autem proponitur de remissione seu absolutione delicti à Principe obtentâ, incertam facit rei proposita definitio: si enim generalis est indulgentia, criminis tantum & poenæ remissio, stabit adhuc huius homicidæ infamia, *l. ult. C. De generali absolt. l. Generalis C. De sens. pass. & resit.* quia illa sine restitutione obtineri non potest, *l. 1. C. d. ut.* Sin verò hæc remissio plenior sit, sic ut etiam contineat restitutionem, nulla est dubitatio, quin & infamia abolita sit, *l. Cum indulgentia C. eod.* & ita quidem ut citra periculum injuriæ nota infamiae ei obijci non possit, Cravetta consil. 168. De duobus, in princ. Quare antequam certi hic aliquid definire possimus, inspicendus ac discutiendus esset tenor literarum dictæ remissionis. Quibus tamen, non visis, si obijceretur dicta infamia, extra periculum injuriæ futura esset ea obiectio: sed prolatis literis remissionis, si tam plenæ sint, ut etiam restitutionem contineant, ab objectione statim desistendum esset; quia ante, non post, esset iusta causâ ignorantia.

De pro-